

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 9. oktober 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMBGB
Sags nr.: 1304581
Dok nr.: 1308220

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 13. september 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 941 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 941:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke oplysninger bivirkninger af HPV vaccinen som forældre til piger og kvinder får når de vælger at tage imod eller selv at betale for en HPV vaccination? "

Svar:

Jeg har anmodet Sundhedsstyrelsen om at komme med et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet.

Sundhedsstyrelsen har oplyst følgende:

"Sundhedsstyrelsen har ikke mulighed for at svare på hvilke informationer forældre til piger og kvinder får, når de vælger at tage imod eller selv betaler for en HPV vaccination, men i henhold til Sundhedslovens § 15 og § 16 er en læge eller en anden sundhedsperson som lægen, i henhold til autorisationslovens § 17, har uddelegeret sit ansvar til, forpligtet til at oplyse om mulige bivirkninger. I vejledningen om information og samtykke og om videregivelse af helbredsoplysninger m.v. (VEJ nr. 161 af 16. september 1998) fremgår endvidere følgende under pkt. 3.3:

"Det er ikke muligt entydigt at fastsætte, i hvilket omfang sundhedspersonen har pligt til at informere om mulige komplikationer mv. i forbindelse med undersøgelse og behandling. Det må vurderes i forhold til sygdommens alvor, og til hvad man forventer at opnå ved den påtænkte undersøgelse/behandling.

Som udgangspunkt skal sundhedspersonen vurdere, om der er tale om:

- 1) alvorlige og ofte forekommende komplikationer mv.
- 2) alvorlige og sjældent forekommende
- 3) bagatelagtige og ofte forekommende eller
- 4) bagatelagtige og sjældent forekommende.

På grundlag af en sundhedsfaglig vurdering skal der i tilfælde 1) altid informeres. I tilfælde 2) og 3) skal der ofte informeres og i tilfælde 4) er det som udgangspunkt ikke påkrævet at informere.

De nævnte tilfælde indeholder en række mellemstadier, hvor det vil være overladt til det sundhedsfaglige skøn, i hvilken udstrækning og hvor grundigt, der bør informeres om risici for komplikationer og bivirkninger i forbindelse med en given behandling.”

Jeg henholder mig til Sundhedsstyrelsens bemærkninger.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Birgitte Gram Blenstrup